

съ вода отъ Лета, и ще забрави... Вие знаете коя рѣка е Лета?...

Кандовото лице се запали отъ тая шега и отъ това питане, еднакво безочливи и неумѣстни.

— За жалость, Лета отдавна е прѣсѣхнала, притури лѣкарътъ.

Кандовъ станъ да си върви.

Докторътъ му махна съ рѣка и сдобри сериозенъ видъ.

— Добрѣ, слушайте, за да разлюби човѣкътъ ви оная, която люби, накарайте го да се влюби въ друга, пакъ тѣй слѣпешки и силно...

Кандовъ кљомна отрицателно.

— Това значи да замѣни дявола съ чорта.

— Вѣрно, вѣрно, каза докторътъ ухилень. Има друго лѣкарство: вкарайте го въ развратенъ животъ, нека удави душата си и чувствата си въ пиянството на сладострастието... Нека абрютира, та ще забрави.

Кандовъ се навъси съ отвращение.

— Той ми е потрѣбенъ да извърши голѣми работи послѣ. При това, моятъ герой е натура благородна, неспособна е да се оскоти.

— Хж, тогава друга работа... Остае само едно лѣкарство, щомъ човѣкътъ ви е такъвъ деликатенъ господинъ. Но тоя лѣкъ е палиативъ, вие знаете що е палиативъ?

Студентътъ пакъ се намуси, по кљомна утвърдително.

— Отдалечете негова милость отъ любезната му; пратете го да се расходи година, двѣ далечъ нѣкъждѣ, много далечъ... Нека иде напиримѣръ въ Бразилія, нека иштува по ледовития океанъ и да остане загащенъ отъ ледоветѣ деветъ мѣсеца, и да се храни само съ масть отъ китъ. Или, ако мислите, че тамъ може да простине и да го хване скорбутъ, пратете го въ Сахарската пустиня, да стане царь на нѣкое черно племе и да го подчини подъ властта си...